

November 2014

Lige ved hånden

"Hos dig er livets kilde." (Salm 36, 10)

Disse ord fra Bibelen siger noget, der er meget vigtigt i forbindelse med forsoning og fællesskab.

Først og fremmest fortæller de os, at der kun er én kilde til liv: Gud. Fra ham, fra hans skabende kærlighed udspringer universet, som han har gjort til hjem for mennesket.

Det er ham, der giver os livet med alle dets gaver. Salmisten kender den guldørken, og netop derfor kender han også værdien af en kilde og det liv, der blomstrer rundt om den. Han kunne ikke have fundet noget smukkere billede til at besynges skabelsen, der som en flod udspringer fra Gud.

Fra hans hjerte udspringer en kilde af lovsang og taknemmelighed. Det er det første skridt, man tager, det første man lærer af salmens ord: at love og takke Gud for hans værker, for universets under og for det levende menneske. Mennesket er hans herlighed, og det eneste væsen, der kan sige til ham: "Hos dig er livets kilde."

"Hos dig er livets kilde."

Det var ikke tilstrækkeligt for Faderens kærlighed at udtale dét Ord, gennem hvilket alt er skabt. Han har villet, at hans eget Ord skulle påtage sig vort kød. Den eneste sande Gud er blevet menneske i Jesus Kristus og har bragt livets kilde til jorden.

Kilden til alt godt, til alt liv og enhver glæde er kommet for at bo hos os, for at vi skulle have den blandt os. "Jeg er kommet," siger Jesus, "for at de skal have liv og have i overflod." (Joh 10,10). Han har selv opfyldt tid og rum i hele vor eksistens. Han bliver hos os for altid på en sådan måde, at vi kan genkende og elske ham i de mest forskellige skikkelser.

Ind i mellem tænker vi nok: "Hvor ville det været skønt at have levet på Jesus tid!" Men han har i sin kærlighed fundet en måde, hvorpå han kan forblive hos os, ikke kun i et lille hjørne af Palæstina, men over hele jorden. Han er nemlig til stede i Eukaristien/nadveren, sådan som han har lovet det. Der kan vi slukke vor tørst og forny vort liv.

Men der er også en anden kilde til 'det levende vand', og den henter vi i fællesskabet med vore brødre og søstre. Hvis vi elsker enhver næste, som vi møder, og især de trængende, skal vi ikke tro, at vi er deres velgørere, men de er derimod vore, fordi de skænker os Gud.

Når vi elsker Jesus i dem, modtager vi til gengæld hans kærlighed, fordi han er den, der møder os i vore brødre og søstre. (Jeg var sulten..jeg var tørstig..jeg var fremmed..jeg var i fængsel... (se Matt. 25, 31 - 40)

Endnu en anden rig kilde er Guds tilstedeværelse inden i os. Han taler altid til os, og det er op til os at lytte til hans stemme, samvittighedens stemme. Jo mere vi anstrenger os for at elske Gud og vor næste, desto højere vil hans stemme blive og overdøve alle andres. Men der er et særligt øjeblik, hvor vi bedre end ellers kan nå frem til hans nærvær i vort indre. Det er, når vi beder og søger at gå i dybden med vort forhold til ham, som bor skjult i vor sjæl. Det er som en dybtliggende vandåre, der aldrig tørrer ud, der altid kan slukke vor tørst. Det er nok at lukke øjnene et øjeblik for at finde denne kilde, selv midt i den tørreste ørken. For når vi er i forening med ham, føler vi os ikke længere alene; nu er vi to: Han i mig og jeg i ham. I kraft af hans gave er vi så blevet ét - ligesom vandet og kilden, blomsten og frøet.

Salmens ord erindrer os om, at Gud er den eneste kilde til liv og altså til fuldt fællesskab, fred og glæde. Jo mere vi drikker af denne kilde, jo mere vi lever af dette levende vand, der er hans ord, desto mere nærmer vi os hinanden og lever som brødre og søstre. Så vil det ske, som salmen fortsætter med: "Lys i dit lys skal vi skue." Det lys, som menneskeheden venter på.

"Hos dig er livets kilde."

Chiara Lubich (1920—2008)

Tidligere udgivet i januar 2002

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden, af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby